



**УХВАЛА  
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дурач Людмили Євгеніївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України**

К и ї в  
14 червня 2023 року  
№ 88-2(II)/2023

Справа № 3-84/2023(165/23)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання),  
Головатий Сергій Петрович (доповідач),  
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дурач Людмили Євгеніївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а:**

1. Дурач Людмила Євгеніївна як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявниця) звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/165 від 15 травня 2023 року) визнати такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), частину першу статті 433 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною першою статті 433 Кодексу „суд касаційної інстанції перевіряє правильність застосування судами першої та апеляційної інстанцій норм матеріального та процесуального права, правової оцінки обставин і не має права досліджувати докази, встановлювати та визнавати доведеними обставини, що не були встановлені в оскарженому судовому рішенні, вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу“.

Заявниця вважає, що оспорювані приписи Кодексу не відповідають статтям 62, 129 Конституції України, і твердить, що суди порушили права, надані їй цими статтями Конституції України, оскільки в судовому засіданні не доведено її вини.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності частини першої статті 433 Кодексу, Заявниця цитує окремі приписи Конституції України, Кодексу, посилається на Рішення Конституційного Суду України від 20 жовтня 2011 року № 12-рп/2011, а також на судові рішення в її справі.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. Ярмолинецький районний суд Хмельницької області вироком від 19 квітня 2021 року:

– визнав Заявницю винуватою у вчиненні кримінальних правопорушень, установлених частиною другою статті 309, частиною першою статті 310 Кримінального кодексу України (далі – КК України);

– призначив Заявниці покарання за вчинення кримінального правопорушення, установленого частиною другою статті 309 КК України, – позбавлення волі на строк один рік шість місяців; за вчинення кримінального правопорушення, установленого частиною першою статті 310 КК України, – штраф у розмірі 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 3400,00 грн;



- звільнив Заявницю від покарання за вчинення кримінального правопорушення, встановленого частиною першою статті 310 КК України, у зв'язку із закінченням строків давності на підставі частини першої статті 49, частини п'ятої статті 74 КК України;

- визначив остаточне покарання за вчинення кримінального правопорушення, встановленого частиною другою статті 309 КК України, – позбавлення волі на строк один рік шість місяців;

- звільнив Заявницю від відбування покарання з випробуванням з іспитовим строком один рік на підставі статті 75 КК України.

## 2.2. Хмельницький апеляційний суд ухвалою від 20 квітня 2022 року:

- скасував вирок Ярмолинецького районного суду Хмельницької області від 19 квітня 2021 року в частині визнання Заявниці винуватою у вчиненні кримінального правопорушення, встановленого частиною другою статті 309 КК України, та закриття провадження у справі на підставі пункту 3 частини першої статті 284 Кодексу у зв'язку з невстановленням достатніх доказів для доведення винуватості особи в суді та вичерпанням можливостей їх отримати;

- ухвалив вважати Заявницю засудженою за вчинення кримінального правопорушення, встановленого частиною першою статті 310 КК України, до покарання у виді штрафу в розмірі 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 3400,00 грн, та на підставі частини першої статті 49, частини п'ятої статті 74 КК України звільнити від покарання у зв'язку із закінченням строків давності.

## 2.3. Колегія суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду постановою від 15 листопада 2022 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Заявниці, вирок Ярмолинецького районного суду Хмельницької області від 19 квітня 2021 року та ухвалу Хмельницького апеляційного суду від 20 квітня 2022 року залишила без змін, а касаційну скаргу – без задоволення.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої).

Остаточне судове рішення у справі Заявниці набрало законної сили 15 листопада 2022 року, а звернулася вона до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо відповідності Конституції України частини першої статті 433 Кодексу 11 травня 2023 року, тобто поза межами строку, встановленого для подання конституційної скарги.

Отже, Заявниця не дотримала вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

3.2. Заявниця також просить Конституційний Суд України перевірити законність постанови колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 15 листопада 2022 року, скасувати її та визнати неконституційною.

Аналіз приписів статей 147, 151<sup>1</sup> Конституції України, статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ свідчить про те, що порушені Заявницею питання не належать до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд



України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дурач Людмили Євгеніївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**